

Karta
över
Rudolfs- och Löfsjö gruvorna

inom Slättbergs gruvfält i Leksands socken av Kopparbergs län.

Upprättad på grund av mätningar avslutade den 5 april 1943

av

H. Forell

Legitimerad gruvmätare.

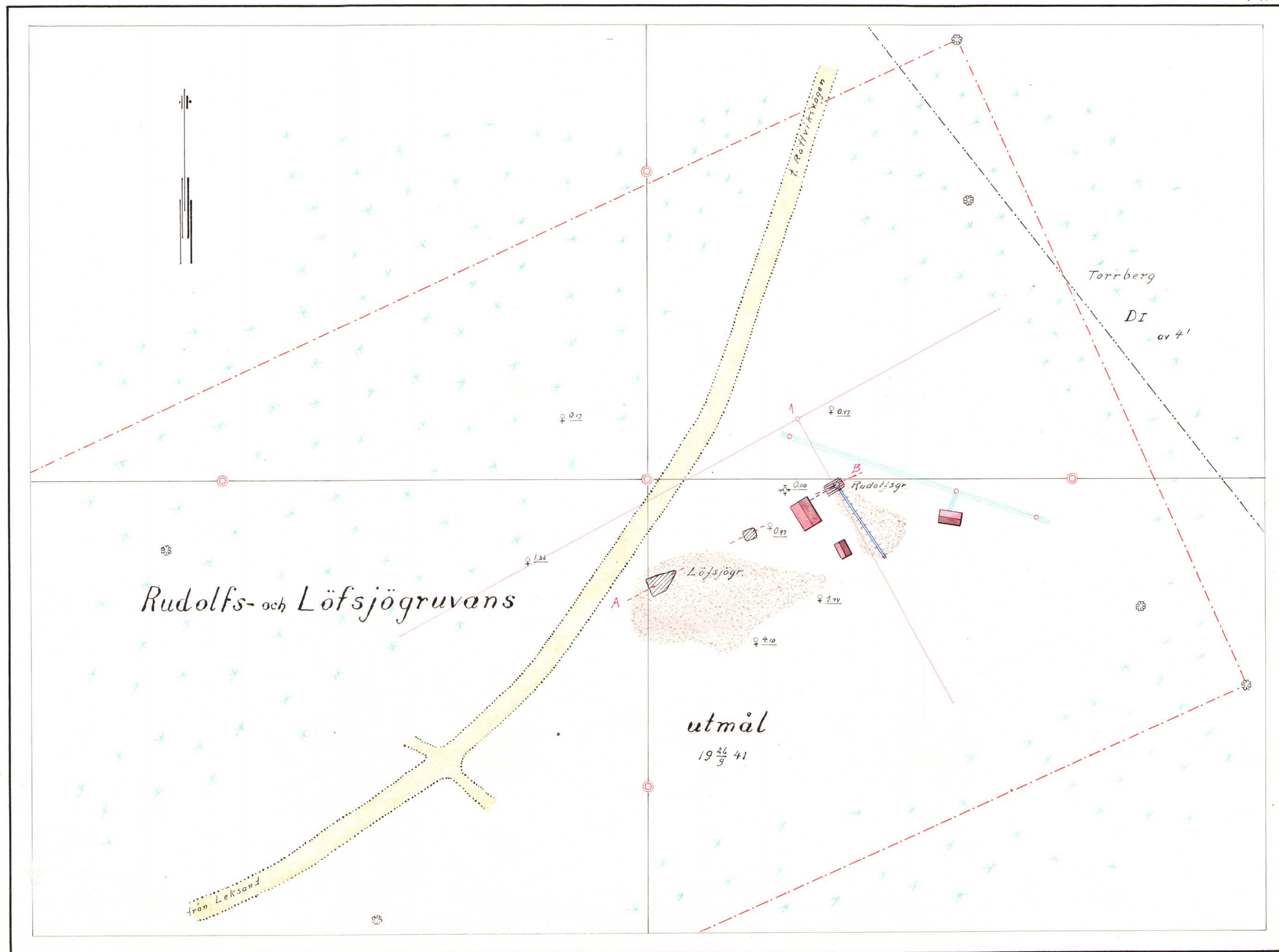
Skala 1:800.

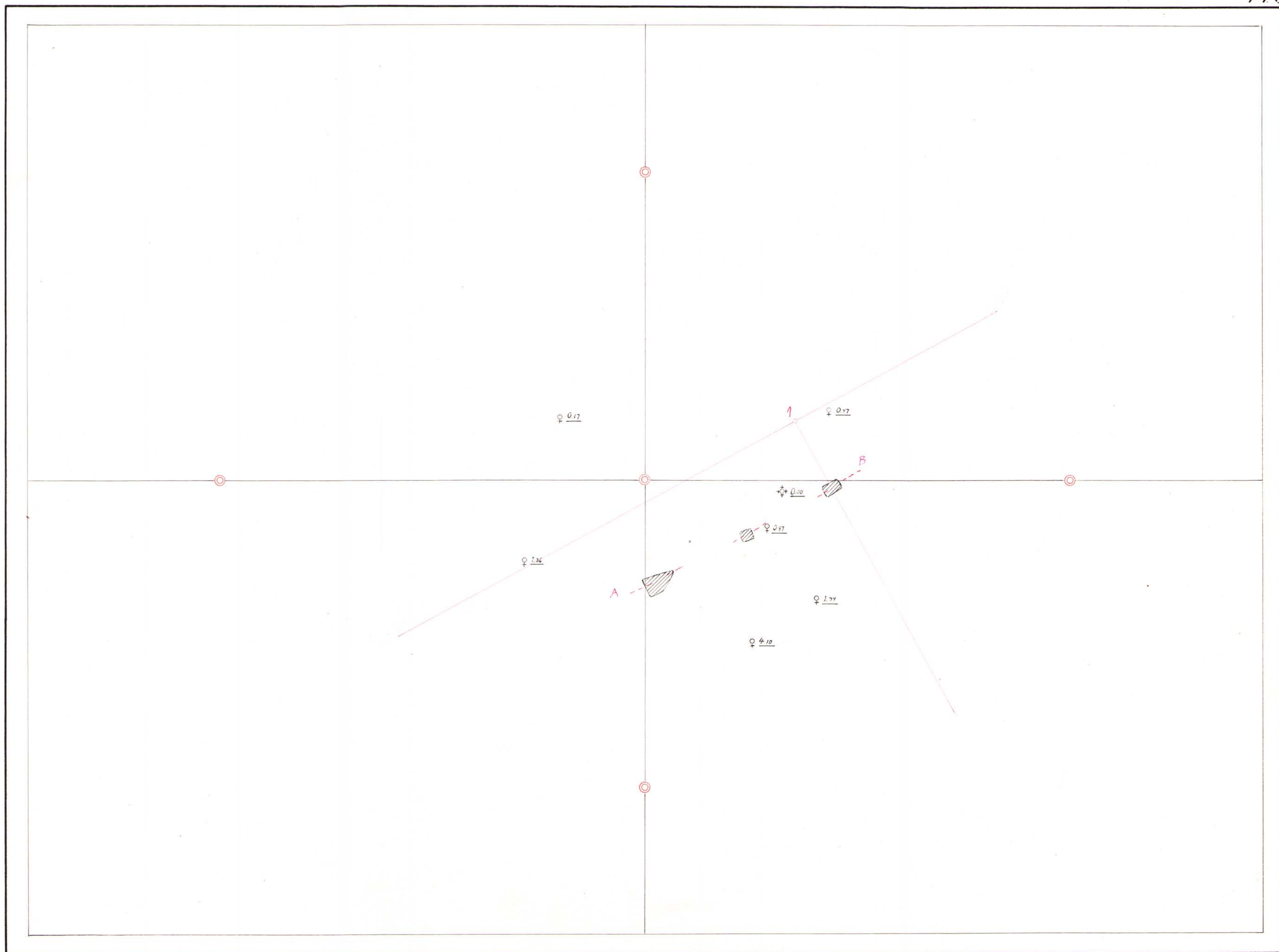
Nedlagd 1943, dnr G 3:4/1961

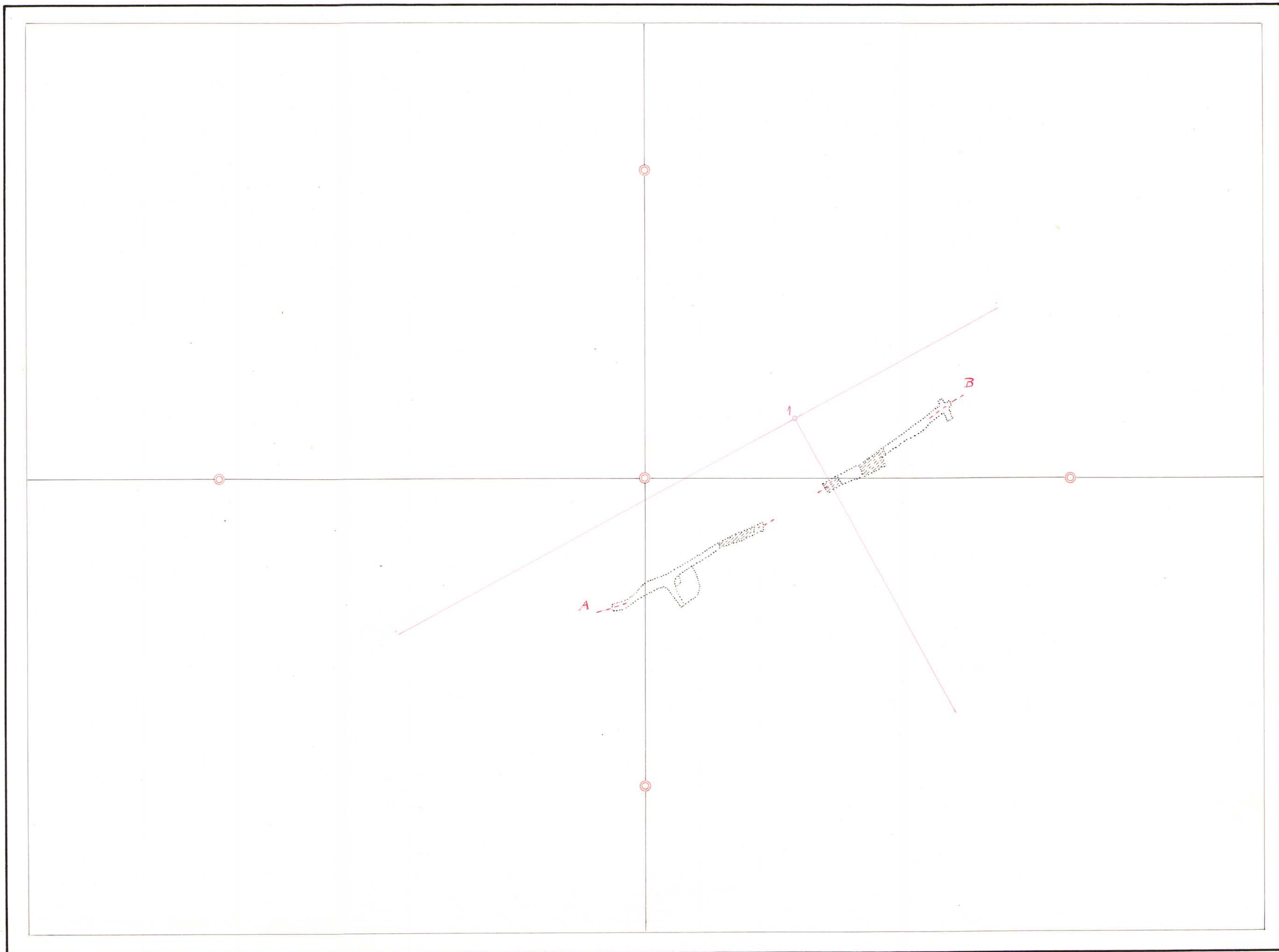
Innehållsförteckning

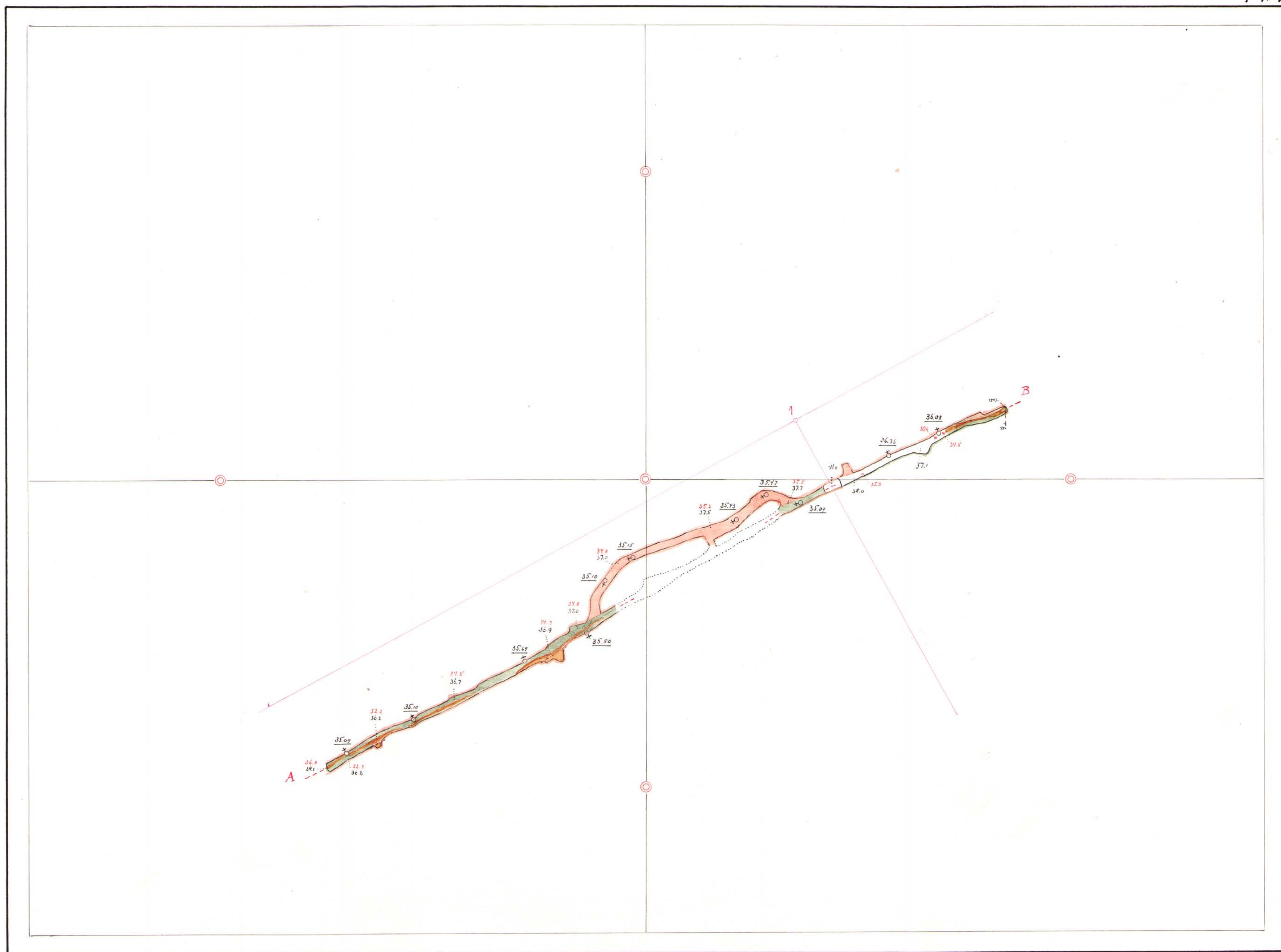
Diverse beteckningar	Blad A ₁	Märkpunkts blad	Blad D ₁
Geologiska "	"		
Anteckningar över kartans komplettering	"	Vertikalprojektion på 1- av skärning A-B	E ₁
Beskrivning till kartan	"		
Topografiskt dagblad	B ₁	Vertikalskärningar I	F ₁
Geologiskt "	C ₁		
Horizontalskärning på cirka 13 meters nivå	C ₂		
" " " 38 " "	C ₃		

Beteckningar		Kartans komplettering		Beskrivning
		Mätningen		Förrättningsman
		avslutad den	inlagd på kartan	
Sänkning el. dagöppning				Rudolfs- och Löftjögruvorna äro belägna vid Slättbergs jämvägsstation å Gafle-Dala jämväg. - Enligt bergvärdensrelationerna belades gruvorna med atomal vedan å 1805 och bearbetades då något för koppar. De synes sedan denna tid ej någon gång varit sömnade. Sedan tillvaron ej mycket blivit pröfsad, gjordes under åren 1815-1820 försök att utvinna malmsten, men med ständens ofullständiga verktyg om utvinningsvärdet medlades förelagt efter kort tid. Först å 1850 synes gruvorna åter blivit upptagna sedan kungl. Bergslagskollegium givit värdighet att vid Sägmyra utläga magnetisens mätelhäkt. Arbetet under de följande 20 åren synes hvars diende i ganska liten skala. Den utvinnna malm mängden var i medeltal 1000 ton pr. år för hela fältet. Den största malmutbringningen öfde som åren 1875 och 1876, under vilka å resp. 4500 och 5000 ton malm uttoges för hela fältet. Å 1877 inträffade det stora prisfallet för malm, och därmed var även Slättbergsgruvornas produktion av lågprocentig malm omöjliggjord. - Å 1906 företogs en undersökning i gruvorna medels utsläpning af strömming men ledde då ej till gruvornas upptäckande. Under å 1916 påbörjades Rudolfsgruvan och började bearbetas. - Gruvorna äro upptagna efter en i östnordost-västsydväst sträckt gånge diorit (porfyr) gång, som för öfrigt äro begränsade av rikligt gneisgranit. Strömmingen är sydöstvästväst och orient mellan 87 och 79° och måttligheten mellan 1.5 och 5 meter. Dioriten är ingenslunda afbrändad, utom befinner sig på olika stadiet af omvandling. Resultatet af omvandlingsprocesserna tycker vara uppkomsten af lösa kloritshålar och mjåkvita kvartsutskiljningar, som allmänt förekomma i gruvorna. Små åder och stömar av både svavel och kapparkis uppträda mycket vanligt, även i den minst förändrade dioriten. Vid ett framträdande har denna icke haft en jämn sprida att utfylla, vilket framgår af de talrika granitiska utlöpar, som finnas på gängen, och de mer eller mindre metamorfosade gneisgranitklumpar, vilka ligga fullständigt inneslutna i dioriten. Gruvväggarna äro mycket bukliga och då gneisgraniten ej är framträdande kladda med en ganska tunt dioritlager. På denna gång uppträda mycket- och kabbeltäthet magnetis och svavelkis jämte kapparkis. Magnetisens förekommer vanligen där gängen är utvidgad och för då tydlig linseform. Ibland omgiver den helt och hållet av skålar av större eller mindre måttighet, men oftast gör skålen endast för ena sidan och för den andra kan finnas bergart eller svavelkis, beroende på hängande eller liggande. Den för sig själv gängen förekommande kisen är mycket fraktyllad och till sin kvalitet ganska olika. I de småskaliga lagren är den vanligen renare än på de stora gångarna, där malmen försmöras genom skålar af bergartsmassor utlöpar, av kvarts eller omvandlad diorit eller gneisgranit. Med linseverens sidan och spetsen uppträda vanligen svavelkis, en fint inpräglad, då magnetisens Tombakalms färg blir ljusare och bränt något tätare, än bildande små band, som följa efter strömmingen. Den allmänna malm i Slättbergsgruvorna är svavelkisen, som kan bilda lager af upp till 1.5 m. bredd, chunn den vanligen är 2-3 dm. Utbredningen i fält är betydligt större än hos magnetisens. I bädden af Rudolfs skålar är kisen mycket porös och med inblandad magnetitkristaller. Vid kapparkisen beträffas, tyckes den huvudsakligen dels uppträda tillsammans med svavelkisen på skålarna, dels träffas den som små linor i väggarna gneisgranit. Förekomsten i rikdomen består af symmetriska rik malm och bildas, efter vad man kan iakttaga, likadana kilar som magnetisens.
Varp				
Borrskag				
Linledning				
Uthräktsbana på bockar				
El. högspänningsledning				
Märkpunkt				
Nollmärkpunkt				
Konnektionslinje m. konnektionspunkt				
Projektions- och skärningsplans spår i kartplan				
Skärningsytas spår i kartplan				
Osäker kontur				
Utmålsgräns med röse				
Ägogräns				
Ti mrot skikt				
Gneisgranit				
Diorit				
Magnetkis (svavelkis m.m.)				
Kloritshöl				

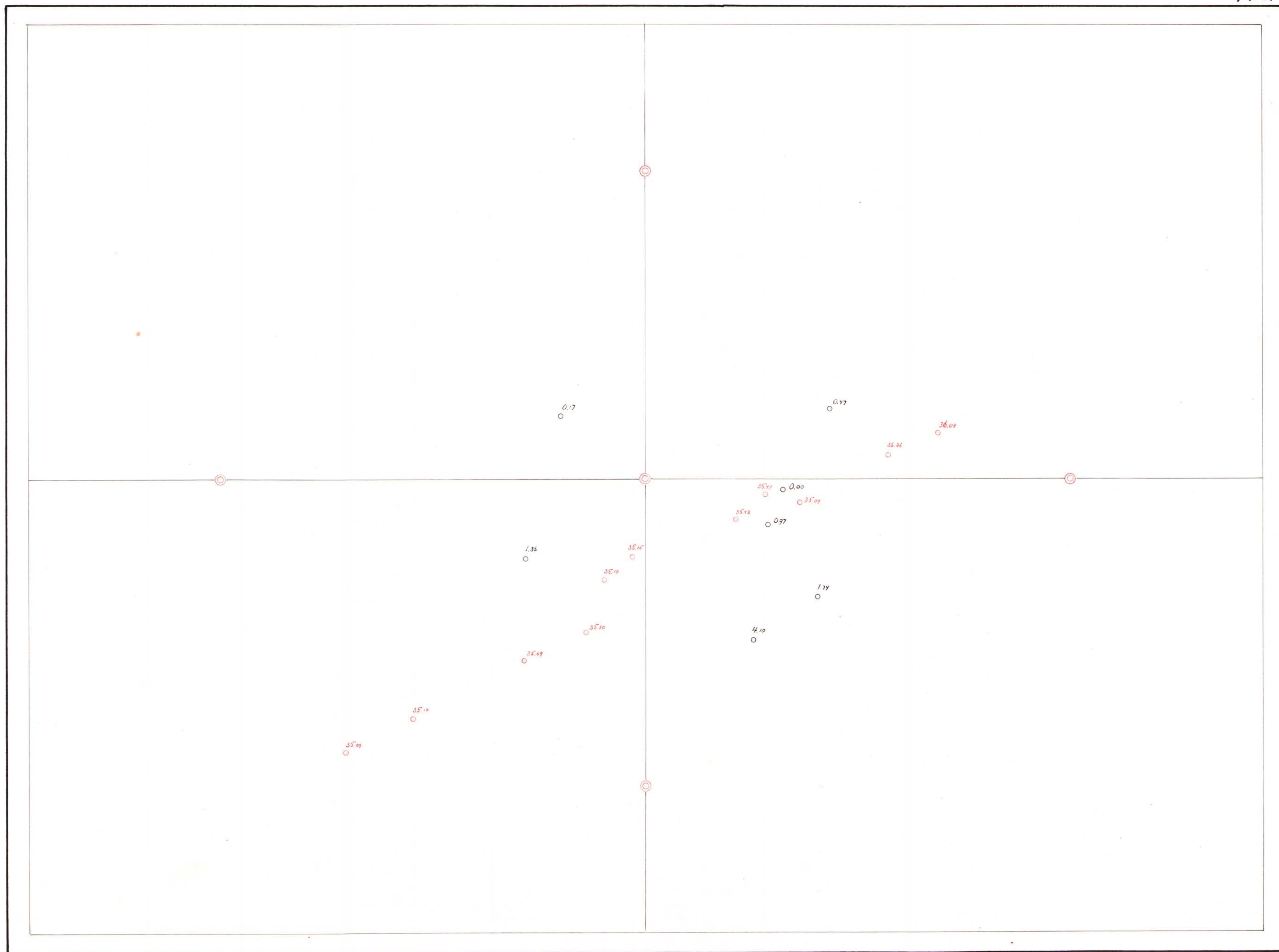

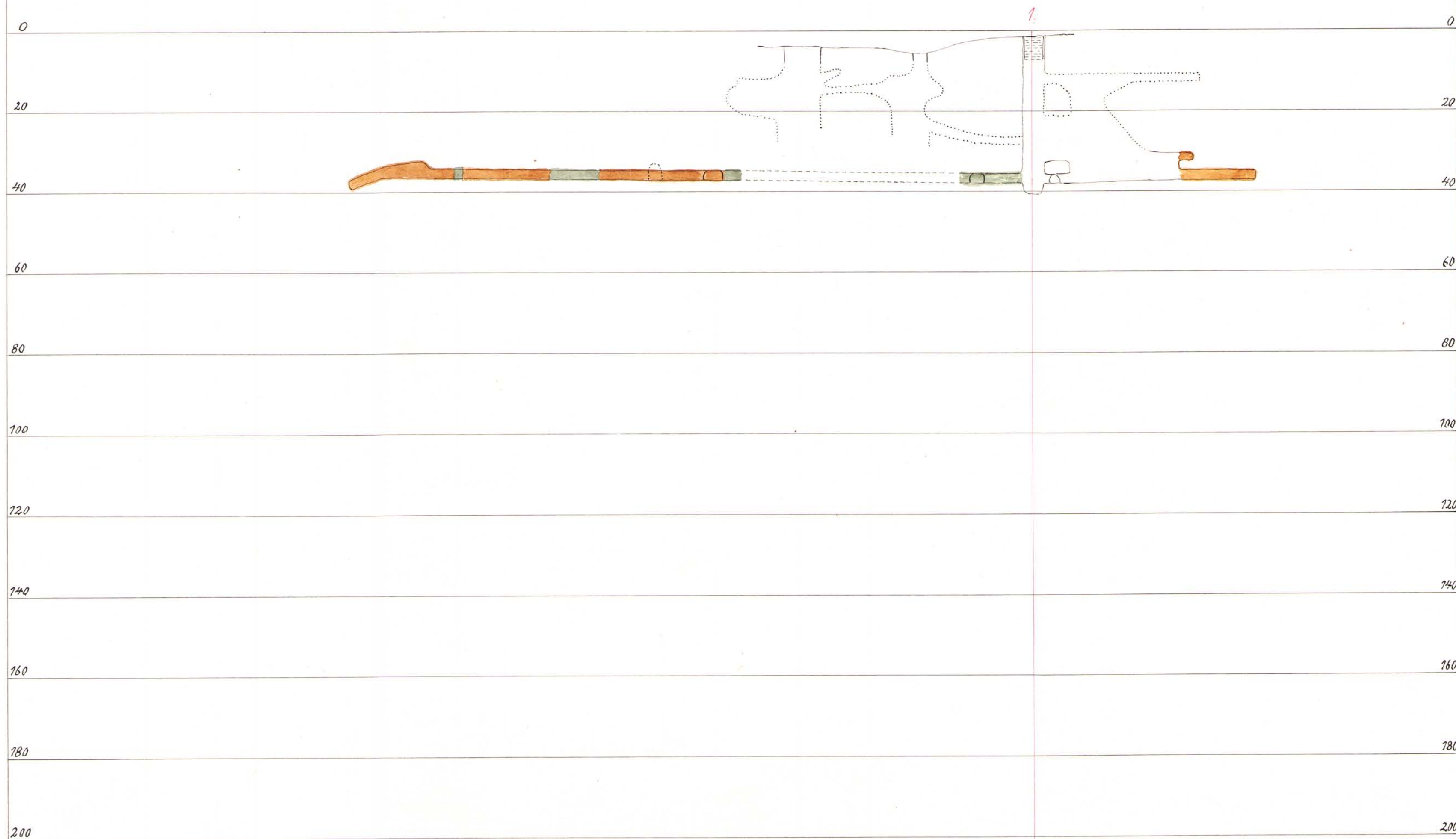
C₂*Horizontalskärning på c:a 13 meters nivå.*

C₃

Horizontalskärning på c:a 38 meters nivå.

Vertikalprojektion på 1- av skärning A-B

Vertikalskärningar

Magnetometerkarta öfver L EKSANDSFALTET i Leksands socken.

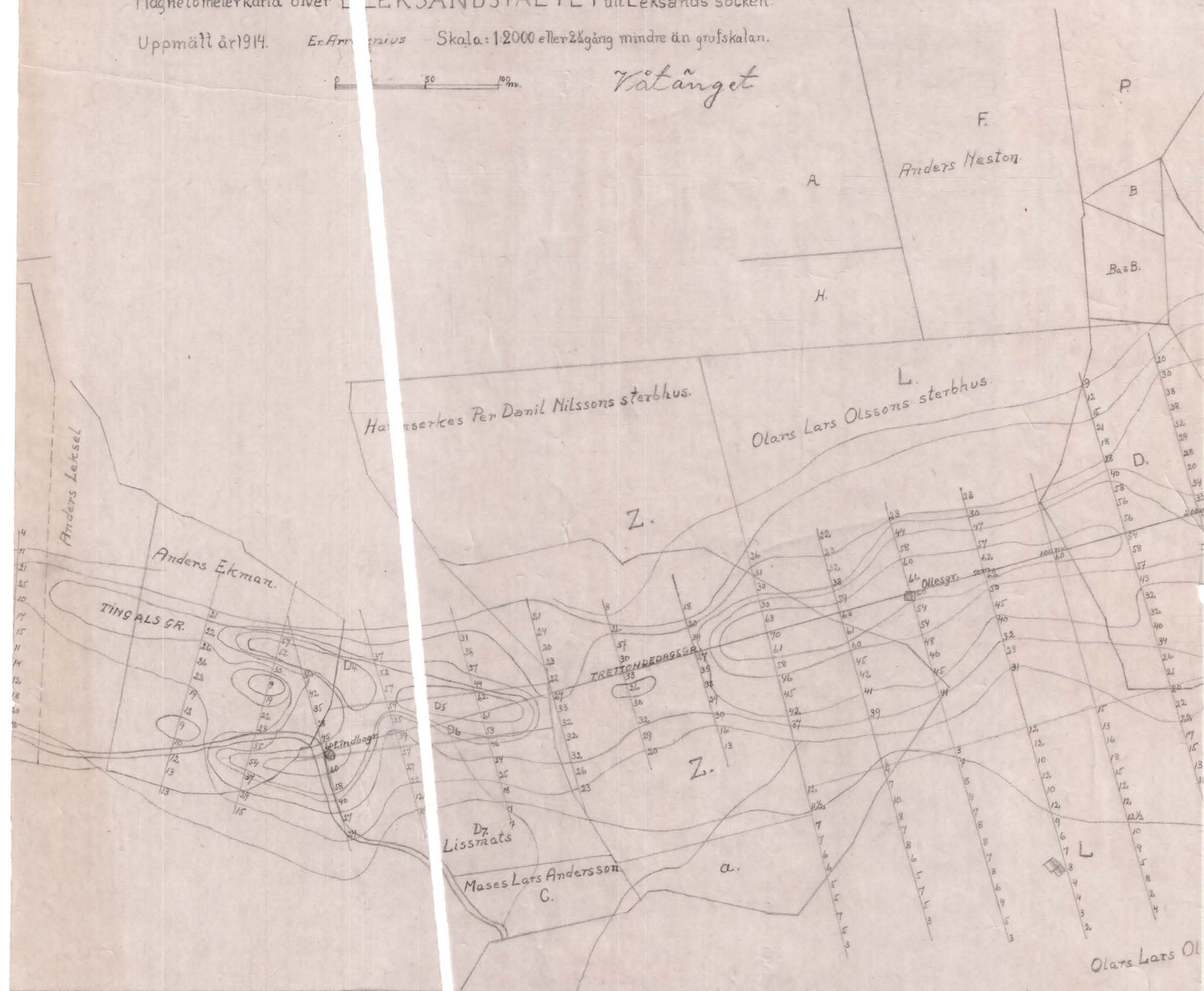
Uppmätt år 1914.

En Arrangör

Skala: 1:2000 eller 2 gång mindre än grufskalan.

0 50 100 m.

Vatänet

W 9:16

